

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1729

гр. София, 09.02.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Г СЪСТАВ, в закрито заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Димитрова

Членове: Михаил Ал. Малчев
Калина В. Станчева

като разгледа докладваното от Михаил Ал. Малчев Въззивно гражданско дело № 20231100501461 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 240, ал. 1 ГПК.

Образувано е по молба на „Н.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, действащо чрез адв. В. С., за отмяна на неприсъствено решение от 08.03.2022 г., постановено по гр. д. № 1073/2021 г. по описа на СРС, 77 състав, постъпила в районния съд на **09.08.2022 г.** В молбата се излагат обстоятелства по чл. 240, ал. 1, т. 1 ГПК. С друга молба от 10.08.2022 г. във връзка с депозираната молба за отмяна е поискано спиране на изпълнително дело № 911/2022г. по описа на ЧСИ М.П., последното образувано въз основа на издаден изпълнителен лист в полза на ищеца "Н." ЕООД за присъдените суми с неприсъственото решение от 08.03.2022 г.

С допълнителна молба от 20.10.2022 г. „Н.Б.“ ЕООД излага съответни твърдения за спазването на едномесечния преклузивен срок, регламентиран в чл. 240, ал. 1 ГПК, каквато възможност изрично му е предоставена от съда. В тази насока молителят твърди, че процесното неприсъствено решение от 08.03.2022 г. никога не му е връчвано. Прави доказателствено искане да се изиска от НАП справка дали лицето Ф. Ф. е било или е в трудови правоотношения с „Н.Б.“ ЕООД.

В законоустановения срок е подаден отговор на молбата за отмяна на неприсъствено решение от "Н." ЕООД, с който последната се оспорва като недопустима и неоснователна.

Въззивният съд констатира, че процесното неприсъствено решение от 08.03.2022 г., постановено по гр. д. № 1073/2021 г. по описа на СРС, 77 състав, е напълно редовно и законосъобразно връчено на търговеца „Н.Б.“ ЕООД на 18.03.2022 г. съгласно чл. 50, ал. 2 ГПК, видно от намиращото се съобщение на л. 145 от делото пред районния съд. Призоваването на това търговско дружество е осъществено на вписания към този момент и

актуален адрес на управление в Търговския регистър, а именно - гр. София, ул***** вх. *****, ап. 128. Видно от данните на откритото на този адрес от призовкаря пълнолетно физическо лице Ф. Ф. е, че „Н.Б.“ ЕООД не се помещава на този адрес. Изпълнени са всички предпоставки за приложение на хипотезата на чл. 50, ал. 2 ГПК, поради което съобщението законосъобразно е приложено по делото и неприсъственото решение е прието за редовно връчено на 18.03.2022 г., респективно започнал е да тече и едномесечният срок по чл. 240, ал. 1 ГПК. Молбата за отмяната му е подадена на 09.08.2022 г., т. е. след изтичане на преклузивния срок по чл. 240, ал. 1 ГПК. От това следва категоричен извод, че същата е процесуално недопустима. За по-голяма яснота следва да се посочи, че в разглеждания случай от образуването на гр. д. № 1073/2021 г. по описа на СРС до неговото приключване са правени многократни опити за призоваване и уведомяване на „Н.Б.“ ЕООД, но същото е било напуснало адреса си на управление, вписан в ТР, без да изпълни задължението си да регистрира там новия си адрес. В разглеждания случай е налице хипотезата именно на чл. 50, ал. 2 ГПК, а не тези на чл. 50, ал. 3 или ал. 4 ГПК, както необосновано твърди „Н.Б.“ ЕООД.

За по-голяма яснота следва да бъде посочено и че съдебната практика приема, че връчването на неприсъственото решение поставя началото на срока по чл. 240, ал. 1 ГПК, в който засегнатата от последиците му страна може да поиска отмяна от въззивния съд. В тази насока е например определение № 811/24.09.2012 г. по ч. т. д. № 35/12 г. II т. о. ВКС. Моментът на узнаване на неприсъственото решение поставя началото на друг срок – този по чл. 305, т. 5 от ГПК, в който страната може да иска отмяна на основание чл. 303, ал. 1, т. 5 ГПК, ако твърди, че вследствие нарушаване на съответните правила е била лишена от възможността да участва в делото. С решение № 70/07.04.2021 г. по гр. д. № 112/21 г. III г. о. ВКС е приел, че в закона е предвиден различен ред за защита против неприсъствено решение. Приел е, че на страната са предоставени две правни възможности - чрез искане за отмяна по чл. 240, ал. 1 ГПК пред въззивния съд на изрично посочените основания и с нарочен иск по чл. 240, ал. 2 ГПК при определени предпоставки. Отмяната по чл. 303 и сл. ГПК е допустима, когато не са били налице условията за защита на страната по реда на чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ГПК срещу неприсъственото решение. В конкретния случай неприсъственото решение е било връчено на ответника на адреса на управление, вписан в ТР към датата на постановяването му и дори към датата за депозиране на процесната молба за неговата отмяна, по реда на чл. 50, ал. 2 ГПК. За съда не е съществувало задължение да предприеме връчване на адрес, различен от този в ТР, тъй като при напускане на адреса и необявяване на нов книжата по делото се прилагат и се считат за връчени – чл. 50, ал. 2 ГПК. За съда не е съществувало задължение да предприеме връчване на адрес, различен от този в ТР, тъй като при напускане на адреса и необявяване на нов книжата по делото се прилагат и се считат за връчени – чл. 50, ал. 2 ГПК. Търговецът трябва да осигури способ за получаване на кореспонденция с контрагенти, държавни органи, институции и съдилища на адреса на управление – задължение, произтичащо от принципа на добросъвестност в търговския оборот и в негова тежест е отсъствието от адреса на управление, оповестен в ТР.

Поради гореизложеното доводът на молителя, че за начало на срока по чл.240, ал.1 ГПК следва да се счита момента на узнаване на неприсъственото решение, е правно несъстоятелен. Връчването на неприсъственото решение е процесуална предпоставка, с която законът обвързва възникването на правото по чл. 240, ал. 1 ГПК и началото на едномесечния срок, в рамките на който засегнатата от последиците на решението страна може да иска отмяната му от въззивния съд на посочените в чл. 240, ал. 1 ГПК основания. Постановеното срещу „Н.Б.“ ЕООД неприсъствено решение е връчено надлежно по реда на чл. 50, ал. 2 ГПК на 18.03.2022 г., от която дата е започнал да тече едномесечният срок по чл. 240, ал. 1 ГПК за сезиране на въззивния съд с молба за отмяна на решението. Ирелевантни за допустимостта на молбата са твърденията на това дружество, че неприсъственото решение не му е било връчено изобщо. Връчването е извършено съобразно разпоредбата на чл. 50, ал. 2 ГПК, поради което обстоятелството, че за решението „Н.Б.“ ЕООД е узнал от покана на ЧСИ, не рефлектира върху началния момент на срока за отмяна по чл. 240, ал. 1 ГПК. Напълно безпочвено е и доказателственото искане да се изиска от НАП справка дали лицето Ф. Ф. е било или е в трудови правоотношения с „Н.Б.“ ЕООД. Лицето Ф. Ф. е било установено от призовкаря на регистрирания в ТР регистър адрес на управление, същото е заявило че това е частен дом и не знае за „Н.Б.“ ЕООД. Нито Ф. Ф., нито „Н.Б.“ ЕООД твърдят, че има някакво правоотношение помежду им.

Поради изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че процесната молба е просрочена.

Въззивният съд не би могъл да разгледа молбата за спиране на изпълнително дело № 911/2022г. по описа на ЧСИ М.П., доколкото молбата по чл. 240, ал. 1 ГПК е недопустима.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 240, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като просрочена молбата на „Н.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, действащо чрез адв. В. С., за отмяна на неприсъствено решение от 08.03.2022 г., постановено по гр. д. № 1073/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 77 състав.

ОСТАВЯ без уважение доказателственото искане да се изиска от НАП справка дали лицето Ф. Ф. е било или е в трудови правоотношения с „Н.Б.“ ЕООД.

ПРЕКРАТЯВА производството по в. гр. д. № 1461/2023 г. по описа на Софийски градски съд.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от съобщаването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____